SPOREN VAN HET KOLONIAAL VERLEDEN IN ROOSENDAAL

In de jaren vijftig en zestig kwamen meer dan 300.000 mensen uit voormalig Nederlands-Indië in Nederland. Deze repatriëring van Indische Nederlanders en Molukkers volgde op de soevereiniteitsoverdracht in 1949 en de nationalisatie in Indonesië, het verlies van Nieuw-Guinea en andere politieke en economische veranderingen.

Enkele honderden van deze mensen kwamen in Roosendaal terecht. Daaronder waren veel militairen die hadden gediend in het KNIL en hun gezinnen. Zij woonden de eerste tijd in contractpensions en kregen later woningen, vooral in de Fatimawijk, de Philipswijk en de Westrand. In Wouw stond aan de Plantagebaan een Moluks woonoord, waar 50-60 mensen woonden.

De nakomelingen van deze repatrianten wonen nog steeds in Roosendaal. Het gaat inmiddels om een groep van enkele duizenden mensen. Wat bindt hen? Welke invloed heeft de geschiedenis van hun (voor)ouders op hen?

De vijf interviews op deze minitentoonstelling geven daar een beeld van. Ze vertellen het verhaal van mensen die opgroeiden tussen twee culturen. Met ouders die soms op stel en sprong hun geboortegrond hadden moeten verlaten en die in de Tweede Wereldoorlog en de gewelddadige Bersiapperiode die daarop volgde verschrikkelijke dingen hadden gezien meegemaakt, maar die daar nadrukkelijk over zwegen. Mensen die al hun hele leven moeten uitleggen wat een Indo is en waarom ze in Nederland zijn. Mensen uit families waar veel pijn zit, maar die ook een diepe verbondenheid met elkaar voelen en samen intens genieten van hun eigen muziek, dans en eten.

Deze minitentoonstelling vormt de aanzet tot een grotere tentoonstelling over het koloniale verleden van Roosendaal in 2027 in het Tongerlohuys. Het Tongerlohuys nodigt iedereen uit om daaraan bij te dragen, met verhalen, foto's en materialen.
Dat kan via: **www.tongerlohuys.nl.**

Gemeente Roosendaal
Tongerlohuys
MARJO PEPPELAAR